

Вашенко Катерина Сергіївна,
студентка 6 курсу навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри господарсько-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ, кандидат економічних наук **Загорняк Н.Б.**

ЩОДО РОЗБІЖНОСТЕЙ ЗАКОНОДАВЧОГО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «НЕКОМЕРЦІЙНОЇ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»

На сьогодні в українському законодавстві відсутнє єдине визначення, що б поширювалося на всі організації, які діють у некомерційному секторі.

Досліджуючи дане питання, в літературі та законодавстві, окрім поняття «некомерційні організації», зустрічаються ще й такі: «громадські організації», «неурядові організації», «недержавні організації», організації «третього сектору», «неприбуткові організації», «громадське об'єднання». Всі ці терміни в різних джерелах мають різне значення і, як наслідок, це свідчить про неузгодженість між положеннями окремих нормативно-правових актів і про недостатність дослідження даної проблеми.

Низку правових проблем некомерційної діяльності досліджували такі вчені як: Ю.М. Крупка, О.М. Гав'яз, В.В. Мачуський, В.Є. Постульга, Л.В. Машковська, В. С. Щербина, М.В. Менджул та ін.

В різних законодавчих актах застосовуються такі визначення: некомерційне товариство (ст. 85 Цивільного кодексу України), суб'єкт некомерційного господарювання (ст. 53 Господарського кодексу України), неприбуткова організація (ст. 130 Господарського кодексу України), неприбуткові підприємства, установи та організації (п. 14.1.121 Податкового кодексу України). [1; с. 7-8]. Так, ст. 85 Цивільного кодексу України вказує, що непідприємницькими товариствами є товариства, які не мають на меті одержання прибутку для його наступного розподілу між учасниками [2]. Слід зазначити, що поняття «непідприємницьке товариство» та «некомерційне підприємство» не є тотожними, бо наприклад, установи, які не мають у своєму складі учасників (як це притаманно товариствам) взагалі не можуть розподіляти прибуток. Таким чином, узагальнюючи визначення некомерційного господарювання, основним критерієм залишається саме відсутність мети отримання прибутку [3; с. 100]. Стаття 53 Господарського кодексу України визначає, що некомерційне господарювання — це самостійна систематична господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання, спрямована на досягнення економічних, соціальних та інших результатів без мети одержання прибутку [4] а Податковий кодекс у власну чергу оперує

поняттям «неприбуткові підприємства, установи та організації», визначаючи, що основною метою їх діяльності є не одержання прибутку, а провадження благодійної діяльності та меценатства і іншої діяльності, передбаченої законодавством [5].

З огляду на викладене, можна узагальнити, що суб'єктами некомерційного господарювання є ті суб'єкти, які систематично здійснюють самостійну господарську діяльність, спрямовану на досягнення економічних, соціальних й інших результатів без мети одержання прибутку. При цьому такі суб'єкти створюються для виконання благодійних, культурних, наукових, управлінських функцій, функцій по охороні здоров'я громадян, задоволенню їх духовних й інших нематеріальних потреб, захисту прав і законних інтересів тощо [6, с. 575]. Вважаємо необхідним прийняти спеціальний закон про неприбуткові організації, який би встановлював єдине визначення такої діяльності й порядок її здійснення, а також внести відповідно зміни до існуючих нормативно-правових актів.

Список використаних джерел:

1. Крупка Ю.М., Гав'яз О.М.. - Правове регулювання некомерційної господарської діяльності : Навчальний посібник. - К.: Атіка, 2008. - 184 с.
2. Цивільний кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року // Відомості Верховної Ради України. - 2003. - № 40-44, Ст.356
3. Господарський кодекс України. Науково-практичний коментар / Д.Л. Тупчієнко, С.В. Мостовенко, С.Г. Деледивка [та інш.] - К. : “Центр учбової літератури”, 2013. - 672 с.
4. Господарський кодекс України : Закон України від 16 січня 2003 року // Відомості Верховної Ради України. - 2003. - №18, №19-20, №21-22. - Ст.144
5. Податковий кодекс України : Закон України від 2 грудня 2010 року // Відомості Верховної Ради України. - 2010. - № 13-14, № 15-16, № 17, ст. 112
6. Правовий статус суб'єктів некомерційної господарської діяльності / Л.В. Машковська // Актуальні проблеми держави і права. - 2011.

Вероніка Дудак, студентка
навчально-наукового інституту
заочного навчання Національної
академії внутрішніх справ

СПРОЩЕНА СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ: ЗАГАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності - це особливий механізм справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, на сплату єдиного податку з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності. Спрощена система оподаткування може бути